

ENAKOPRAVNOST

E Q U A L I T Y

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

VOLUME XXVI.—LETO XXVI.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK), AUGUST 26, 1943

ŠTEVILKA (NUMBER) 199

ALI SE PRIHODNJA KONFERENCA VRŠI V MOSKVI?

Bivši poslanik Majski se vrača v London, toda kaj to pomeni, ni znano

MOSKVA BAJE ŽELI POSVETOVANJA TREH SIL V NAJBLEDJI BODOČNOSTI

"United Press" poroča iz Londona, da je dolgoletni sovjetski poslanik v Londonu, Ivan Majski, ki je bil nedavno poklican domov, na poti nazaj v London.

Med ugibanji, kaj da to pomeni, se je razširila vest, da Sovjetska unija želi, da se čim preje snide konferenca treh sil, namreč Anglike, Amerike in Rusije.

Majski dospel v Perzijo

Poučeni krogi so mnenja, da se bava takšna konferenca vršila bodisi v Moskvi ali Londonu, "predno bo začelo padati listje z dreves."

Brzjavna vest iz Teherana, Perzija, poroča, da je Majski že pred dvema dnevoma dospel tja, temu je sledil val govorov in ugibanje, zakaj da se bivši poslanik vrača v London.

Konferenca v Moskvi? Znano je, da je Rusija že buje.

MODRE ZNAMKE "U", "V", IN "W" STOPIJO V VELJAVO 1. SEPTEMBRA

Modre znamke "U," "V," in "W" v War Ration Book No. 2 stopijo v veljavo dne 1. septembra in ostanejo v veljavi za nakup racionaliziranih živil do 20. oktobra.

Tako bo obveljal načrt, objavljen preteklega meseca, glasom, katerega dobe odjemalcem rok od enega meseca in 20 dni za uporabo vsake zbirke znamk za živež.

OPA prosi za uničenje vseh nepotrebnih in neporabnih znamk.

NE POTUJTE PO NEPOTREBNEM NA "LABOR DAY"

2. Ako ste že na dopustu, vrnite se prej, ali pa šele več dni potem.

3. Ako nameravate šele editi na dopust, odpotujte šele po prazniku.

4. Po možnosti opustite vsa potovanja za precej časa po prazniku.

5. Pred in po prazniku opuščajte koncem tedna potovanja na železnicah in med-mestnih avtobusih, vsekakor pa ne potuje, ako nimate zares nujnih vzrokov za to.

Tretje vojno posojilo

Podpisovanje tretjega ameriškega vojnega posojila se začne 9. septembra. Dobiti bo treba 15,000 milijonov dolarjev, da plačamo potrebne topove, ladje, tanke in letala za naše faute na bojiščih. In ta denar mora priti iz zasebnih žepov, ne pa iz bank.

Podpisovanje tretjega vojnega posojila bo trajalo tri tedne; v tem času bo zahtevano od vsega Amerikanca, da kupi dva toliko vojnih bondov kot o priliku drugega vojnega posojila; pričakovalo se bo od 70 oseb, med njimi tudi nekaj Slovencev. Podana je bila obširna razlagu o raznih plinih ter o prvih pomočih v slučaju napada.

DEMONSTRACIJA CIVILNE OBRAMBE

Snoči se je vršil sestanek o-krožnih voditeljev za obrambo proti bombnim napadom in strupenim plinom. Sestanek se je vršil v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., katerega se je udeležilo okrog 100 oseb, med njimi tudi nekaj Slovencev. Podana je bila obširna razlagu o raznih plinih ter o prvih pomočih v slučaju napada.

Hagert blazen; pride pred veliko poroto

Včeraj se je na mladinskem sodišču v Clevelandu vršila obravnava proti 17-letnemu degenirancu Williamu Hagertu, pri kateri je sodnik Harry L. Albright odločil, da je Hagert blazen, nato pa je odločil, da se zadeva mladega zločinka izroči končni dispoziciji okrajne velike porote.

Hagert je po arretaciji priznal hladnokrven umor dveh dečkov, dvojčkov družine Collins. Nekaj drugega dečka je ugrabil in zlorabil, ampak pustil je živega.

"Morda boš pošlan v državno bolnico v Limi," je rekel sodnik fantu, "kjer bi moral ostati do konca svojih din. Pod nobenimi okoliščinami bi ne smel biti nikoli spuščen na svobodo."

Mati mladega zločinka je brezutno poslušala potek zaslivanja v ozadju sodne dvorane. Sodnik Albright je iz Belmonta in je nadomeščal mladinskega sodnika Harry Eastmana, ki je bolan.

Mountbatten bo vodil borbo proti Japoncem

Iz Ottawa sejavlja, da je bil imenovan Lord Louis Mountbatten, poveljnik britiskih komandov in bratranec kralja Georga VI, za vrhovnega poveljnika zavezniških sil v južno-vzhodni Aziji, da vodi borbo proti Japonski.

Uradna objava imenovanja je bila datirana v Quebecu, iz česar se sklepa, da je bila odločitev napravljena na konferenci med premijerjem Churchillom in predsednikom Rooseveltom.

S tem se je ustvarila nova vojaška komanda, ki je bila ustvarjena očividno zato, da se poostri borba proti Japoncem v Birni. Ta komanda odgovarja pozicijama, ki ju zavzemata general Eisenhower v severni Afriki in general MacArthur na jugozapadnem Pacifiku.

Pasja steklina

Javne oblasti resno svarijo lastnike psov, da prijavijo vsak slučaj, ako je kakšna oseba ogrezana od njihovega psa, in da žival izročijo mestnemu zavodu na opazovanje. V zadnjem času se je namreč v Clevelandu odkrilo šest slučajev pasje stekline. Dotmeva se, da se je epidemija razširila radi psov, ki so jih prinesli s seboj ljudje z juga, ki so prišli v Cleveland za delom v vojni industriji.

Smrtna kosa

Sporoča se nam, da je po dolgi bolezni premirila Ana Škrubot, bivajoča pri svojem sinu Josephu Škrubotu, R. F. D. 1, North Jackson, O.

Pokojnica je bila rojena 13. julija, 1865 v Družinski vasi, občina Bela cerkev, okraj Novo mesto. V Ameriki je prišla k svojemu sinu Josephu leta 1920. V North Jackson, O., zapušča sina, sinovo, šest vnukov in tri pravnukov, v Clevelandu več sovodenikov, v Illinoisu pa bratrance in sestrične. Pogreb se je vršil danes zjutraj iz Jamesa pokopališča v Newton Falls, O. na Akas pokopališče v Milton, Ohio. Bodti pokojnici lahka ameriška gruda, preostanek pa naše sožalje.

Sicilija, Attu in Munda so točke za odskok. Naslednje točke na programu ofenzivne vezniške strategije so utrjena.

Nove vojne žrtve

Sgt. Frank J. Zupančič

Iz poročila, ki ga je včeraj objavil vojni department v Washingtonu je razvidno, da je bil en mlad Slovenec iz Clevelandu ubit, drugega pa se pogreša. V invaziji Sicilije je dal življene za domovino prostak Stanley P. Koshak, star 31 let, čigar oče Frank Koshak stanuje na 6315 Orton Court. Pogrešan pa je saržent Frank J. Zupančič, star 21 let, ki se 21. avgusta ni vrnil z bombnega napada nad Nemčijo. Zupančič je bil rojen v Forest City, Pa.; njegovi starši so živeli v Clevelandu 2 leti.

Poleg staršev, Mr. in Mrs. M. Zupančič, zapušča 3 sestre, Mrs. Mary Benarick, Dorothy in Theresa, ter tri bratre, Michael, Edward in Joseph, ki je pri vojaki v Coloradi.

RUSI PREKORAČILI ČRTO ZIMSKIE OFENZIVE

Sovjetske čete podijo naprej v poizkusu, da zajamejo nacije, na umiku iz Donec doline.

Moskva je danes zgodaj zjutraj naznanila, da so sovjetske čete prekoračile črto, katero so dosegli tekom velike ofenzive pretekel zimo, ko so zasedli Zenkov, ki leži 85 milj severozapadno od Harkova, obenem pa razširili vrzel v sovražnikovi južni liniji, v dolini reke Donec, kjer je bilo tekom včerajnjih bojev ubitih 2,500 Nemcev.

60 vasi zasedenih

V okolici Zenkova je Rdeča vojska zasedla nad 60 vasi.

Dnevni komunikate sovjetske komande poroča, da se ruske čete valjajo zapadno in južno od Harkova, in da niso več daleč od Poltave in Lovozaje.

Besni nemški protinapadi niso mogli ustaviti ruskega vala proti ovinku Dnjepra, pravi poročilo iz Moskve.

Sovjetska letala v akciji

Na fronti pred Brijanskom so ruske čete včeraj zaznamovali le malo napredka, toda sovjetski bombniki so začigli več nemških vlakov v napadih na Novozibkov in Unečo, na progi, ki teče proti Gomelu.

Sovjetski letalci so tudi udarjali na sovražne aerodrome in četne koncentracije pod Harcovom, v velikopoteznom poizkušu, da se popolnoma zdobi nemško črto v južni Rusiji in zajame na tisoči Nemcev v dolini Donjeca in njegovih dotokov.

Berlin še gori; več Nemcev v Italiji

Brzi angleški mušičji bombniki, ki so v noči med torkom in sredo skozi oblake napadli Berlin, so se vrnili s poročilom, da so nad nemško prestolico še vedno dvigali plameni kot posledica strahovitega bombnega napada, ki je bil vprizorjen na Berlin pred par dnevi.

V istem času so zavezniška letala nadaljevala z "mehčanjem" južne Italije.

Iz Rima se poroča, da je vladala poklicala nazaj pod orožje moške, ki so stari 37 let, kar se tolmači kot dokaz, da se je Baldwin dočil nadaljevali z vojno ob strani nacijev. Obenem se poroča, da prihajajo preko Brennerskega prelaza velike masne nemškega vojaštva, ki zavzemajo postojanke v Italiji.

ROOSEVELT ZAGTAVLJA SVETU TRAJEN MIR

Zedinjeni narodi se bodo borili do "absolutne zmage" in enkrat za vselej zdrobili "mednarodno razbojništvo"

POMEMBEN GOVOR PREDSEDNIKA V KANADSKI PRESTOLICI

Včeraj je imel predsednik Roosevelt v Ottawi, prestolici Kanade, govor, v katerem je naredil sveta obljbil, da se bo do zedinjeni narodi borili, dokler ne bo izvojena "absolutna zmaga" in dokler ne bo enkrat za vselej zdrobljena moč "mednarodnega razbojništva."

Zgodovinski moment

Predsednikov govor predstavlja zgodovinsko važen moment, kajti je to bil prvi slučaj, da je predsednik Zedinjenih držav imel govor v mestu, kjer je sedež kanadske vlade. Pozorišče je bila trata pred palajočim kanadskim parlamentom, in govor, ki je bil oddajan po radiju širokem zemeljskim oblastim, je osebno slišalo poleg članov kanadskega parlamenta okrog 25 tisoč ljudi.

Boj proti ljudski bedi

Na Nemčijo, Italijo in Japonsko je Roosevelt naslovil svarilo, da bodo zvedele "tajne" skele, ki jih je storila quebecska konferenca, v edinem jeziku, "ki so ga njih razverjeni možgani sposobni razumeti."

Obenem je zagotovil ljudstvu sveta, da zmaga zedinjenih narodov odpre pot, ki vodi v sedanje vojne, potem pa je dosegel, da je konferenca v Quebecu razmotrivala tudi o povojnem svetu, vendar navedel ni nobenih podrobnosti.

Tozadovno je rekel le, da se s sličnimi načrti najbrže bavi na tucate narodov in na stotine mest širokem svetu.

Ironija za pesimiste

Iz Rooseveltovega govora je dinal velik optimizem glede vojnih operacij, in ironično se je dotaknil tistih, ki so svoj čas svetovali, da se Amerikanci umaknemo z Atlantskega in Sredozemelskega morja, ko so Japonci zasedli "par skalovitih pik v Aleutskem otočju."

Svoje ironične opazke je predsednik podkrepil z opozorilom, kaj se je zgodilo z Japonci na Kiski in Attu.

"Reklo nam se je," je izjavil predsednik, "da se Japonci nikdar ne podajo. Ampak z njihovim divjim umikom smo prav tako zadovoljni."

Roosevelt je znaten del svoje 15-minutnega govora posvetil Kanadi ter je rekel, da se Amerikanci in Kanadanci danes prav tako borijo rama ob ramih, kot so v mirnem času skupaj delali in se igrali.

Zavezniki so dobili od Amerike že blizu 14 milijard v vojnem blagu

Največji del "lend-lease" pomoči je dobila Velika Britanija, Rusija pa je na drugem mestu

Značilnost pomoči v blagu

Predsednik je opozoril na značilno dejstvo, da je kongres to pot s sprejemom zakona za blagovno pomoč dal jasno razmeti, da Zed. države nočijo nikačih vojnih dolgov, ki bi ogrožali mir v bodočnosti. "Zmaga in mir sta edini novec, s katerim se nam to pomoč lahko povrne."

Poročilo kaže, da je bila do 31. julija izdana vsota \$13,073,339,000. Vsota \$9,882,000,000, ki je bila izdana do konca junija, je razdeljena kot sledi:

Velika Britanija, \$4,458,000,000; Rusija, \$2,444,000,000; Afrika in Srednji vzhod ter Sredozemlje, \$1,663,000,000; Kitajska, Indija, Avstralija in Nova Zelandija, \$1,133,000,000; in vsi ostali narodi, \$484,000,000.

Podprimo borbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znakov!

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:

(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemskie države):

For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

NEJASNOST, KI VZNEMIRJA

Konferenca v Quebec je končana. Vršila se je za zaprtimi duri, radi česar se ne more nihče pritoževati, kajti sredi gigantične borbe, v kateri je na tehnici usoda milijonskih narodov, se ne more dovoliti, da bi ušesa sovražnika dosegla informacije, ki bi mu lahko neizmerno koristile in pomenilo izgubo neštetnih življenj na naši strani. To zlasti velja za posvetovanja in sklepe vojskega značaja. Tajnost v tem pogledu je umljiva in potrebna.

Toda kar vznemirja mnogo ljudi, je tajinstvenost, s katero je konferenca obravnavala politična vprašanja, ki so v neposredni zvezi z našo borbo, ki je borba med dvema totalno nasprotujočima si političnima idejama: svobodo in diktaturo, demokracijo in fašizmom. To neprjetno dejstvo vznemirja mislečo javnost v demokratičnih deželah, kajti zdi se, kakor da anglo-ameriški voditelji smatrajo publiko za otroke, katerim se ne sme "preveč povedati." Ljudje naj enostavno zaupajo voditeljem, ki vedo, kaj delajo in kaj je dobro zanje.

Predsednik Roosevelt je v govoru 28. julija n. pr. rekel: "Iste vrste skrbno planiranje, ki je prineslo zmago v severni Afriki, je potreben, ako hočemo izvajevati zmago, ki bo trajala . . . Združeni narodi so edini v tem, da sedaj ni čas, da bi se spuščali v mednarodne razprave glede vseh pogojev miru in podrobnosti bodočnosti."

Ako bi bili združeni narodi res edini v tem, da sedaj ni čas za take razprave, bi izjava imela kak pomen. Toda jasno je, da temu ni tako. Baš odsotnost ruske reprezentacije v Quebecu, bodisi, da je bila upravičena ali ne, bodisi, da je bila krivda zanjo na anglo-ameriški ali ruski strani, dokazuje, da združeni narodi ravno na polju političnih vprašanj niso edini.

Celo več: iz tega, kar je znano v javnosti, ni mogoče dognati, kakšen je anglo-ameriški program, ako tak program sploh obstoji. Vpriča zastrti in izbegavajočih izjav, ki prihajajo od merodajnih voditeljev v Washingtonu in Londonu, je javnost prisiljena k ugibanju na podlagi raznih potez, dozdevno važnih in nevažnih, ki so si često medsebojno v nasprotju in še bolj pogosto v kričečem ne-soglasju z deklaracijami naših voditeljev.

Tipičen primer takega kričečega nesoglasja, ki mora iti na živce vsakemu pravemu demokratu, je brezkončna obzirnost in skoro lakajska uslužnost, ki karakterizira anglo-ameriško diplomacijo v njenih odnošajih s španskim fašističnim rabljom gen. Francem. Zadnja epizoda v tem žalostnem poglavju demokratične diplomacije je bila v javnem tisku baš te dni.

Franco, ki se ima zahvaliti za svojo oblast edino Hitlerju in Mussoliniju, se je obrnil na Anglijo in Ameriko s prošnjo, da ga založita z orožjem, ker se očividno boji, da prihaja dan, ko mu bo špansko ljudstvo predložilo račun za neizmerno gorje, ki ga mu je prizadal. Med Francem in britskim poslanikom v Madridu so se vršili tozadovno razgovori, pravi časnikarska vest, nakar je bila Francova želja sporočena vladam v Londonu in Washingtonu, ki sta jo baje odklonili. Pomnite: "baje odklonili," ampak nikjer nobene merodajne ali uradne izjave, da se je to res zgodilo, in še manj, da se je Francovo akcijo označilo za to, kar je: podla nesramnost!

Megla, ki zastira anglo-ameriške odnose s svobodnim francoskim gibanjem, je danes še ravno tako gosta kot je bila v dneh, ko se je maršal Petain, ta senilni oboževalci fašizma, javno solnčil v dobrotljivosti zapadnih demokracij. Francoski odbor za narodno osvoboditev, čigar politični vodja je general De Gaul, je še vedno nepriznan, vsled česar je upravičena sumnja, izražena pred par dnevi od francoskega publicista Pertinaxa v New York Timesu, da še vedno obstoji možnost, da bomo delali s Petainom, čim naše čete pridejo v Francijo.

In kaj naj pomeni vest, ki je bila po Associated

NEWYORŠKA PISMA

Piše Frank Kerže

V DVEH DOLINAH

Danes začenjam svoj članek z znano ribniško pripovedko o konju, ki se je bil izgubil. Gospodar je dobro vedel kje je, pa je rekel, da ga gre prej iskat v drugo dolino, četudi ve, da ga nimam. Navaden človek se pri tem malo nasmehne in zadeva je končana.

Stvar pa ni tako enostavna, če jo premislimo malo globlje. Recimo, da bi bilo res tako, kakor nam pravi pripovedka. Če je človek vedel, kje je konj, pa ga je šel vseeno iskat drugam, ni takoj nekaj smešnega, ampak nekaj resnega. Mogoče je dvoje. Ali človek ni normalen, ali pa zasleduje s tem gotove cilje in namene, ki so po svoji naravni tak, da se ne sme že njimi v javnost.

Seveda pridem s tem zopet na naš SANS, četudi je v zadnji izdaji "Proletarca" polemiziral z mano najprej urednik in za njim znani collinwoodski rojak Durn. Vse sem dobro prečital, kar sta mi povedala in potem vprašala samega sebe: ali si kje v svojih člankih zapisal nekaj, kar ni res? Ali ti uredniki Proletarca in dopisnik Durn očitata kaj takega? Nak, tega ne najdem nikjer. Ne pravita, da nis, kar pišem, ampak tako bi rada, da bi ne pisal več o tem.

Kolikor jaz vem, sem jaz edini, ki pišem tako. Res je sicer, da se izpodtakne včasih tudi Ameriška Domovina ob SANS, ampak vselej iz čisto drugačnega razloga. Meni je do tega, da ustvarimo politiko značajnosti, pravice, napredka prema smernicam, ki nam danes kažejo bodočnost. Sem za to, da se pride v javnost s čistimi principi in jasnimi zahtevami in da naš narod igra vlogo, kakoršna mu gre. In kar je glavno: da odbor SANS-a vodi ljudstvo v prave smeri, ne pa v dvomljive fraze, ki ne pomenijo nič.

Če mi torej nikdo ne more očitati, da ne pišem resnične, smartram za svojo dolžnost, da grem dalje, pa magari čisto sam. Dostikrat v preteklosti sem molčal o polje, pogled od blizu pa tudi pokaže čisto navadno rutinsko delo, o katerem bi bilo vseeno ali ga vidimo ali ne?

Dve dolini ste—in ljudje v vodstvu zgoraj, v sredi in spodaj delajo eno in tisto napako: rešitve iščejo tam, koder je ni. Press javljena iz Moskve, da je zastopnik Rusije, ki je bil poslan v Alžir, da upostavi stike s francoskim odborom za narodno osvoboditev, moral čakati dva meseca, predno je dobil vizo, in da se je to zgodilo radi intervencije ameriškega državnega departmента?

Zanimivo bi bilo tudi vedeti, kaj definitivnega glede poročilo iz Londona, da je angleška vlada preprečila potovanje dr. Beneša v Moskvo, kamor je želel iti, da v imenu češkoslovaške zamejne vlade podpiše vojaški sporazum s Sovjetsko unijo. In zakaj se v javnosti ne razjasni ozadje poročila, ki ga je korespondent New York Timesa poslal iz Londona—da je Moskva vznemirjena radi povojnih načrtov zapadnih demokracij, ki da namejavata organizirati blok desničarskih držav—sanitarni kordon—proti Rusiji?

Vse to so stvari, ki jih ima ljudstvo v demokraciji pravico vedeti, kajti negotovost in nejasnost glede tega, kako naj se organizira svet po vojni, se bo maščevala nad bodočimi rodbovi, prav kakor danes plačujemo za kratkovidnost mož, ki niso znali organizirati sveta za mir po zadnjem svetovnem konfliktu.

dom, močna in zmagovita. In Anglija se je začela bat za svojo kontrolo nad Dardanelami—zbrala je vse svoje "pristaže" in uničili so osvobodilno delo velike Rusije. Še več: oblegali in zavzeli so znano rusko trdnjavo Sevastopol ter ga držali tako dolgo, da so za politično mirovinu mizo uničili vse, kar bi lahko pomenjalo zmago velike Rusije za vse Slovane in posebej še za Jugoslovane.

Kako so Angleži rešili vprašanje Sudetov v Čeho-slovaški? Kdo je imel zvezne s Poljaki—ti pa zopet z Hitlerjevo Nemčijo? Kdo je oborožil Hitlerja in povzročil današnje svetovno zlo? In da preidešmo na malo "ožje stališče": kdo je napravil Mihalovića za nekega mističnega junaka, podobnega Lawrence of Arabia? Kdo mu je dal vso reklamo? In nazadnje: kdo vodi politiko jugoslovenske vlade v Londonu? Ali mislite da kralj Peter II ali njegovi ministri? Kdo daje smernice za jugoslovensko politiko in z njimi vso zlo, tako zlo, da ga nititi ne pojmite danes? Vsi tisti, ki se borigamo za jugoslovensko edinstvo, pozabljamo, da niso Srbi tisti, ki se upirajo, pač pa — Angleži. Zakaj pa?

Zastran tega, da kontrolira vsaj del Balkana, če ne more vsega. In pa zato, da pruda Slovence in Italijanom ali habsburškemu Otonu—samo da ne bodo zedinjeni in močni v združeni Jugoslaviji, katera bi moralna imeti združene vse južne Slovane in vso zemljo, kar jo spada nam.

Ko je Anglija uspela, da je zasekala dovolj globoke rane med Srbe in Hrvate, je sugerirala ali bolje: zapovedala jugoslovenski vladni, kako naj reši sebe in svoje vprašanje. Prislo je ministrstvo Božidarja Pušića, kateri je velik oseben prijatelj angleškega zunanjega ministra Antona Edena. In zato je dobil Eden veliko priznanje v vsem diplomatskem svetu, kar ga je zbranega v Londonu. Pravijo mu namreč "boter" ali "kueme" nove jugoslovenske vlade.

S tem kumovanjem se je zašekala globoka brazda v razmerju jugoslovenske Anglija čuti, da Rusija dobiva moč v srednji Evropi in na Balkanu, pa izkuša rešiti zase, kar bi se dalo.

Politika Anglike gre tako:

Če Rusija zavzame del Rumunije in Bolgarije—iz katerega napravi mogoče sovjetsko republiko, potem bi bilo mogoče rešiti srbsko kraljevo dinastijo s tem, da se ji da srbske in deloma srbo-hrvatske pokrajine. Ostanejo še vedno Hrvatje in Slovenci—če vse ne, pa kolikor jih bo. Te se dene pod angleški vpliv—to se pravi: ali pod vpliv Italije, ki je vselej z Anglijo ali pod vpliv avstrijske formacije. Vsaj se dela tudi na tem polju dosti in Oton habsburški ima dosti pristašev med Slovinci, nenačadno dosti po zlasti med Hrvati, koder je vsa katoliško orientirana masa okoli njega. Zakaj vedite, da je Pavelič v Hrvatiji samo predhodnik tistega, ki ima priti—eden izmed Habsburgovcev?

Obraci se v napačno dolino za rešitev našega naroda: pomenja, dajati mandat v roke tistim, ki niso bili in ne bodo nikdar za nas. S tem se dela ogromna napaka in še več: narod se enostavno slepi, kakor da se res dela nekje zanj.

Sam ne vem, kako bi se reklo ljudem, ki gredo mimo svojega do tujega. Zakaj se ogibamo Rusije in njenega vpliva? Vse gre za njo—vlade v izgnanstvu iščejo druga za drugo njene načljenosti in njene pomoči—mi pa najboljši, gremo mimo.

In še nekaj zraven tega. Mesto, da bi ob vsaki priliki in povsod šli združeni s Hrvati in

Srbci, smo začeli nastopati—sam. In s tem podiram sami sebe in svoje.

Če zaigramo s tem vse, kdo bo prevzel odgovornost? Anglija za Slovane ha-ha-ha in ha. Amerika? Za Fince—da, za Jude—Bog jim jih žegnaj—da—vsaj jih je skoro polovica v vladu, četudi jih ni več to štiri odstotke v vseh naših državah.

Za druge—da, za Slovane? Ali najdete enega samega Slovana v vseh kabinetih Rooseveltovih in v vseh oddelkih vseh mogočih abeced, kar se jih je rodilo za časa te administracije. Ali ima en sam Slovan v naših državah toliko "pula" kakor ga ima Oton Habsburški, ali če hočete zategadelj: Franco v Španiji, Giraud v Franciji,—pa kaj bi pravil.

Še je naš čas—pojdimo do svojih bratov Rusov, da ne pojdejo ti mimo nas, kadar pride naša ura.

Izjava dr. Beneša

Nemčija je izgubljena . . .
LONDON, 18. avgusta (UP).

— Edvard Beneš, predsednik Čehoslovaške republike je pozdravil oddelke češke armade, ki so prispele v Anglijo iz Srednjega Vzhoda, da stopijo v vrste čehoslovaške vojske na Angleškem, ter v svojem nagovoru izjavil, da se bo Italija kmalu zrušila in da je tudi Nemčija že izgubljena in premagana".

Dr. Edvard Beneš je dejal: "Vsi vodilni nemški politiki in tudi vojaki to danes že dobro vedo. Vse kar jim je danes že ostalo, je upanje, da bodo s spretnim spletkarjenjem uspeli doseči mir pod takimi pogoji, da ne bodo preveč očividno v skladu z zavezniško zahtevo brezpogojne predaje".

Dr. Beneš je tudi preročoval, da bodo Nemci kmalu začeli umikati svoje čete iz Ukrajine, da bo to umikanje izvedeno z največjimi težavami in v največjem obsegu, nakar bodo Nemci poskušali zgraditi nove bojne črete na Balkanu, v Franciji in v severnih predelih Evrope.

Izjavil je, da se bo Nemčija zrušila prav kakor Italija—"nepričakovano, kar naenkrat in popolnoma".

Štiri leta vojne

Napisal John Crown
(Copyright, 1943, Overseas News Agency, Inc.)

Dne 1. septembra bo štiri leta, od kar se je začela druga svetovna vojna, toda neglede na ta uradni začetek, se je mir končal že pred 12 leti, ko je Japanci zasedli Mančukuo; 6 let je od takozvanega "kineškega incidenta" v Pekingu; 8 let je, od kar so Italijani napadli Abensinijo, a pred 7 leti je izbruhnila državljanska vojna v Španiji. Vedno bolj postaja jasno, da bodo zgodovinarji v bodočnosti smatrali, da se je s temi prejšnjimi spopadi v Aziji, Afriliki in Evropi začela druga svetovna vojna.

Toda še, ko se je začela prava evropska vojna so se zagnale sive Hitlerjeve armade skozi Evropo in vsak dvom o neizgibnosti splošnega svetovnega spopada je izginil.

Akoravno je mnogo sličnosti med to novo svetovno vojno in ono od leta 1914, je razvoj pokazal vendar tudi precej bistvenih razlik. Kar se kajzerjevim armadam ni posrečilo v letu 1914, se je pokazalo za Hitlerjeve mehanizirane divizije in njegovo Luftwaffe majhen problem — beseda "blitzkrieg" je

Matejev Matija je prisel v muzej, kjer se je ustavil začuden pred marmornatim pom, ki je predstavljal stare vojake. Temu vojaku je manek nos, uho, leva roka in noge, spodaj pa je bil noga, "Zmagovalec". Matejev Mat je popraskal za učesom dejal: "Zdaj bi rad videl, ko se je bil še premagane.

A: "Moja bci šteje šele let, pa je že zaročena."

B: "To ni nič

Nemške težave v trgovskih odnošajih z Balkanom

LONDON, 17. avgusta (NYT) — Važni švedski gospodarski časopis "Industria" pravi v nekem članku, o katerem poroča Office of War Information, da zahtevajo balkanske dežele zdaj v svojih trgovskih pojavnih z Nemčijo večjih garancij in računajo tudi višje cene za svoje proizvode — tako namenavajo vsaj deloma nadomestiti izgube iz prejšnje dobe, ko so Nemci svojevoljno narekovali izredno ugodne pogoje, in jih tudi dobili.

"Noben narod noče trajno nositi bremena vojnih stroškov drugega naroda", pravi švedski list. Nemški dolg v kliringih je narastel na ogromne zneske, katere cenijo na 10,000 milijonov mark, ker je nemška industrija nezmožna dobavljati industrijsko blago deželam, ki imajo kliring z Nemčijo.

V začetku so Nemci poskušali, glasom lista "Industria", izenaciti svoj kliring s tem, da so izvazali različno blago, ki je bilo njihovim upnikom sicer nepotrebljeno, katero so pa pod nemškim pritiskom vseeno morali sprejeti. Zdaj pa tudi teh nepotrebnih stvari ni več na razpolago za izvoz.

Industria pravi, da je jasno videti kako so postale balkanske dežele v svojih gospodarskih

Obsodbe v Ljubljani

Jugoslovanski informacijski center v New Yorku nam poroča: Glasom izvirnih vesti iz domovine, katere smo te dni prejeli po podtalnih kanalih, so bili vojskoga sodišča v Ljubljani obsojeni na dosmrtno jebo v mesecu aprilu naslednji Slovenci in Slovenke:

Majda Vrhovnik, Ljubljana; Srečko Pleško, Ljubljana; Fran Černe, Spodnji Kašelj pri Zalogu;

Jakob Pristavec, Podpac; Milan Molek, Črna vas pri Ljubljani;

Franciška Jeve, Črna vas;

Josip Glasič, Črna vas; Anton Boltežar, Črna vas;

Matija Vajda, Črna vas; Franc Žitnik, Črna vas;

Ferdinand Javornik, Ljubljana; Gvidon Javornik, Ljubljana;

Ana Ferjan, Ljubljana in Andrej Maslo, rojen v Waukeganu, Illinois, U. S. A.

Kupujte vojne bonde in vojno-varčevalne znamke, da bo čimprej porazeno osišče vse, kar ono predstavlja!

skih pogajanjih z Nemčijo bolj odporne. Madžarska je nedavno sklenil z Nemčijo trgovski dogovor, ki dovoljuje Madžarski, da že zdaj oddaja naročila za stroje, transportna sredstva in survine, katere bo morala Nemčija po vojni dobaviti na prvem mestu.

Švedski list pravi, da je Nemčija tako nerada sprejela ta pogoj...

MLADA BREDA

POVEST

SPISAL DR. IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

Nevede skoro je pritisnila otroka, da je zaječal.

"Kaj se kremljši?" je dejala in ga stresla. Dete je razvilo ročico. Prav blizu je bil likalnik, svetil se je. Kdo ve, kako se je dete doteleknilo razbeljene železe. Zavčralo je, in dete je zajokalo. Katra je razburjena stopila od okna.

Zunaj pa je Anica zaslišala otrokov jok, pustila Pušarja in skočila v izbo.

"Zakaj joče?" je vprašala skoro sovražno, ker je bila razburjena.

"Kaj vem?" je odvrnila taka.

Mati je začela tolažiti dete. Toda dete je jokalo in jokalo ter se ni dalo utolažiti.

"Nekaj mu je!" je mislila Anica, odnesla otroka v sosedno sobo in ga razvila. In tedaj je opazila, da je opečen po prstih. Skočila je k vratom.

"Ali vas ni sram," je viknila s solzami v očeh proti Katri, "opekli ste ga!"

Katra jo je pogledala zaničljivo. Premljala je, ali naj se opraviči ali ne. Tu je vstopil Pušar. Anica je odšla k otroku, namečila mu rano z oljem in jokala: saj je trpela dvojno bol. Ko je bila otroka nekoliko utešila, je vzela zibelko in jo odnesla gori v svojo sobo. In ko je dete zaspalo, je zaprla vrata v sobo s ključem. Sama pa je poiskala Marjanico in ji s solzami potožila, kar se je bilo zgodilo.

Katra je bila odpravila Pušarja. Bila je videti bleda in jezna, in ko je ugledala Anico, je rekla:

"Načas ga pa nisem, da veš. Pa pazi drugič sama nanj."

"Saj bom!" je dejala Anica. Katra je odšla v svojo sobo in mrmrala:

"Le čakaj, danes ga nisem našla, prihodnjč ga bom, da ne boš vsaj rekel zastonj, da ga nalašč."

Anica pa je začela od tistega dne zopet nekako prihajati k zavesti, da na Peči ni vse varno za njo. Dolgo in noč je mislila, kako bi najlepše varovala in čuvala otroka.

Dete je spalo neocenjeno in proti volji je Anica plakala in poljubljala je otroka. Toda tja njen sedanja ljubezen je bila grenka. Samo bala, bala se je neizreceno za dete.

In ko se je proti jutru dete zopet prebudovalo, ga je nosila dolgo, da so jo že roke bolele. Potem pa je stopila k oni sivorjavi sliki večne vsevednosti in je padla na kolena in dvignila dojenčka k sliki ter zaprosila:

"Čuvaj mi ga, čuvaj! Čuvaj njega in mene!" In dete je za-

tokavah so zvonili zvončki. Zi gora, kjer so bile senožeti, se je valil dim. Ljudje so trebili in zažigali mah in suhljal. Čuti je bilo veselo vriskanje, ko da je čas trgatve. Ljudje in živali in rastline so čutili dih mladosti. In še oni, ki so hirali od starosti, so se veselili, češ: za letos smo jo prestali. In s solzami v očeh, in mnogi s kesom v sreu so jemali slovo od nje, ki je bila prelepa in zadrnja, ko sanjana o davnih, davnih mladostih.

Na vasi je bilo zavzono na veliko soboto. Anže je bil v senožeti in je pasel. Ko je zaslišal zvone, je zavriskal. Potem je začel premišljati, kdo da ponese pri procesiji bandero. In domislil se je, da je na Kovachevem vrsta. Rahlo zavidanje se je vzbudilo v fantu. Neizrečeno rad bi bil nesel bandero sv. Lucije. Rajni Lovrič ga je nosil v eni roki, drugi nihče. Kovachev pa je stavil, da ga ponese. To je mislil Anže in se ozrl doli na Peč.

Izvili si je piščal in začel piškati. Tedaj je prišla doli na Peči iz hiše Jerica. Anže je piškal in si mislil, kdo ve, ali ga čuje. In ona ga je čula. Položila je glavo ob roki, ko da se ji dremlje.

"Aha," je dejal Anže, "pravi, da ne smem še piškati, da Bog še ni vstal!" In pognal je piščal v stran in se zagledal dolni na vas. Kmalu so se bili začeli ljudje usipati iz cerkve, in Anže jih je motril in pripominjal sam pri sebi:

"Kako gre Pečan, tisti, ki pravi 'hudnič,' da ne zakolne, pa Francelj je tudi šel k maši. Kam, kam takoj hitro Melanova? Ti presneti fant! Da, Lahov je. Pa dolgo sabljo ima. Kaj je že oficir? Onega drugega pa ne poznam, ki govorji s

Sirkovo. Tam je pa naša Marjanica. Pa kdo gre neki ž no? Prav nič ga ne poznam!"

Fant je motril odslej venomer samo Marjanico in njenega spremljevalca. Videč, da je tuji tuje zavil z Marjanico na Peč, je postal še pozornejši.

Hipoma pa mu je šinila rdečica v obraz in je skočil kvišku in se ozrl po čredi.

"Mogoče pa le ni!" je dejal za čas. Ali ni mu dalo miru, in

kmalu je odgnal živino proti domu.

Po poti, ki se mu je zdela danes silno dolga, si je pregašnil dolgčas s tem, da je štel gumbe pri suknjiču: je, ni, je, ni, je!

"Je!" je zaključil in mislil:

"Če je, zakaj je neki prišel? Ali se je kaj zgodoval?" In zopet je začel Anže dvomiti in je štel gumbe narobe. Pa so zopet rekli: je.

(Dale pričenje)

OUR BONDS WILL LAUNCH A SUBMARINE

Točna postrežba

Trgovcem, obrtnikom in posameznikom bodo zastopniki "Enakopravnosti" točno in zadovoljivo postregli, najsibro pri oglaševanju ali poročevanju novic, ako jih pozovete, da se pri vas zglasijo.

Za st. clairsko okrožje ter za newburško in zapadno okolico je zastopnik:

Mr. John Renko, 1016 E. 76 St.

Za collinwoodsko in euclidsko okolico:

Mr. John Steblaj, 1145 E. 169 St., IVanhoe 4680

NOVI SVET PONUJA SVOJO KRI LJUDSTVOM STAREGA SVETA

Ali naj manj storimo za ljudstvo Evrope kot pa smo storili za njih vinograde? Pred več leti, ko je kuga uničila njih vinograde, se je tja poslalo ameriške cepitve, da bi se oživilo industrijovo v starosti domovini. Evropske trte so bile oživljene in zboljšane, ker je bila ameriška trta, ki je bila prvotno od tam, ojačena tukaj.

Danes, ko še večja kuga uničuje ljudstva širok vsega sveta, prostovoljno nudijo Amerikanci, domačini in potomeci vseh prepričanj, pot do povratka življencev, kot del Ameriške rekonstrukcijske misije; ne samo v Evropi, pač pa po vsakem delu sveta, kjer so potrebne naše zaloge in naše ideje.

Amerikanci prihajo — z zdravniškimi zalogami in jedili, z semenom in gnojilom, z kmetijsko živino in orodjem. Se bolj važno pa je to, da mi prinašamo zaloge demokratičnih idej za ves novi svet!

Ali je vam to znano?

Ali ste vi čitali knjigo Two-Way Passage, izpod peresa Louis Adamiča, ki predlaga, da bi mi osebno prenesli ameriško izkušnjo v Evropo?

Kolegiji sedaj nudijo posebne tečaje, da pripravijo ljudi za to vitalno delo.

Washington se živahnopravljajo, da nudi to priliko v pomoci našim dobrim sosedom ostanjem. Javnost se zanimala za to priliko, da bi napravila načrt za mir in zmago vojne s tem, da bi se odvzelo navadne in pošljite na:

nemu ljudstvu osišča voljo do nadaljnega bojevanja.

Te ideje so postale zažljive in praktične; tako ameriške v uvajaju in tako univerzalne v sprejetju.

Mi želimo, da bi se vi — sluhnili — seznanili s to idejo. Eno leto po predlaganju te ideje, je Louis Adamič izdal v brošuri "This Week," članek "After Victory—What?" (Po zmagi — Kaj?), ki je kratko in jednato poročilo o tej predlogi, ki je bila ojačena z obširno diskuzijo. Z zanimanjem boste čitali ta članek. Vi bi se moral takoj seznaniti s tem načrtom za zmago in mir. Pošljite 10c za pokritje stroškov tiskovine in poštne in pošljite na:

Ali se boste morali vrniti k starim metodam pranja?

Ni vam treba skrbeti, da bi se morali vrniti k starim metodam pranja, absolutno ne, ker vaš električni pralnik bo za vas nadaljeval delo, ako mu posvetite yso primerno pažnjo.

Vi ne bi mogli pogrešiti pralnika — ne v teh dneh — ko se toliko več pere doma. Zato pa toliko bolj skrbite nanj, ker ga ne morete nadomestiti do po zmagi.

Upamo, da boste vedno —

1. Ne obkladajte ga preveč. Ko je pralnik napolnjen do včas linije, dodajte mesto in potem milo. Začnite zehati in kadar je dovolj mlince, vložite perilo, kos za kosom, dokler je dovolj prostora za vse in perilo lahko obrača.
2. Potegnite perilo skozi ovijač, kos za kosom in glejte, da ne bo v sredi na kupu. Ako imate težko tvarino, odvijte ovijač. Pazite na gumbe in zaponke, da ne poškodujejo kavčuka.
3. Kadar ne rabite pralnika več, odvijte pritisk ovijača, dobro podesite notranjost pralnika, pokrijte ovijač in pralnik, ko sta se posušila.
4. Glejte, da bo električna žica v dobrem stanju in vdenite novo takoj, ko bo stara izrabljena.

PUSTOLOVŠČINE

DOBREGA VOJÁKA

ŠVEJKA

V SVETOVNI VOJNI

JAROSLAV HAŠEK

(Nadaljevanje)

"Komu — čemu se smejete?" je kričal z vozička. "Jaz vas že naučim! Nikar se ne igrajte z menoj! Vi me še ne poznate!"

Nadporočnik Lukaš je jedil in poleg njega je korakal bistro Švejk, kakor bi ne mogel počakati trenotka, ko se zgrabi s sovražnikom.

"Ali ste opazili, gospod obrljantn, da so nekateri ljudje res kakor muhe?" je govoril Švejk. "Niti trideset kil ne nosijo, a ne vzdrže niti toliko."

Končno so dospeli do kraja, ki je bil določen za počitek in kjer so vsi dočakali juho in mesto nesrečne krave.

"To kravo bi bili morali vsaj štirinajst dni poprepj vložiti v kis, a če že ne te krave, pa vsaj tistega, ki jo je kupil," je proglasil Švejk.

Od brigade je prikalopiral kurir z novim poveljem za 11. kompanijo, da se ji je maršrata izpremenila na Felštyn. Woralij in Sambor je pustiti torek na strani, ker ondi ni mogoče nastaniti kompanije, kajti tam sta že dva poznanjska polka.

Nadporočnik Lukaš je odredil takoj, naj narednik Vanjek in Švejk poiščeta v Felštynu za stotnjo prenočišče.

Bilo je poldne, ko sta Vanjek in Švejk odšla. Krajina je težko sopalna v vročini in slabu zasute jame z mrljiči so širile smrad po gnolobi. Dospela sta na ozemlje, kjer so se pri prodiranju na Premysl vršili hudi boji in so strojne puške pokosile cele batljone. Po malih gozdčih ob rečici se je poznalo divjanje topništva: namesto dreves so štrlela iz tal okleščena in razklana debla; po tej puščavi pa so vlekli strelski jarki in zakopi.

"Po vojni bo tukajle dobra letna," je dejal Švejk. "Tu ne bo treba kupovati kostne moke ali žilindre. Zelo koristno je za kmetovalce, ko jim polje takole pognoji cel regiment."

Naenkrat je obstal in se oziiral. "Mishim," je reklo, "da ne hodiva prav. Gospod obrljantn je nama reklo, da morava iti najprej navzgor, potem na levo, potem na desno pa zopet na desno in potem na levo . . . midva pa marširava zmerom kar naravnost. Predlagal bi torek, da greva zdaj po tej cesti na levo."

Narednik pa je začel trditi, da morata iti na desno.

"Ne, moja cesta je boljša," je reklo Švejk, "kakor vaša. Jaz grem tod ob potočku, vi pa le pojrite na desno a v Felštynu se snideva . . . Samo poglejte na uro, da vidiva, kdo bo prej tam. A če bi vam grozila nevarnost, kar ustrelite v zrak, da zvem, kje ste."

Tako sta se razšla. Popoldne je dospel Švejk do malega ribnika. V njem se je kopal ubegel ruski ujetnik. Ko je zagledal Švejka, je zlezel iz vode in nag pobegnil. Švejk, radoveden, kako bi mu pristojala ruska uniforma, ki je ležala pod vrbami, si je sklekel svojo in oblekel uniformo nesrečnega nagega ujetnika, ki je utekel od transporta, nastanjeneva v vasici za gozdom.

Da bi se dobro videl v vodnjem zrcalu, je Švejk hodil po obrežju ribnika tako dolgo, da ga je ondi zasačila orožniška patrola, ki je iskala ruskega ubežnika.

Bili so Madjari, ki so Švejka klub ugovorom odgnali na etapno poveljništvo v Hyrov. Tam so ga uvrstili transportu ru-

poslali. Tako je govoril namesto ruščine slabo slovačino, ki se je je priučil, ko je kot zastopnik dunajske tvrdke prodajal po Slovaškem sliko sv. Štefana, škropilniku za blagoslovljeno vodo in molke. Nad čudnimi postavami, s katerim se sploh ni mogel domeniti, je bil zdaj ves obupan. Šel je torej iz pisarne in zakričal na skupino ujetnikov: "Wer kann deutsch sprechen?"

Iz skupine je stopil Švejk in radostnega obraza hitel k nadredu, ki mu je reklo, naj gre takoj z njim v pisarno.

"Ti si žid, kaj ne?" je začel vpraševati Švejka.

Švejk je zmajal z glavo.

"Nič ne taji!" je nadaljeval narednik. "Vsak ujetnik, ki zna nemški, je žid in basta. Kako se piše — Švejk? No, vidiš, kaj bi tajil, ko imaš tako židovsko ime! Pri nas se ti ni treba nič batiti, ako to priznaš. V Avstriji ne priprejamo pogromov na žide. — Odkod si? Aha, Praga . . . poznam, poznam: to je tik Varšave. Pred tednom sem imel tukaj tudi dva žida iz Prage pri Varšavi. — In tvoj polk . . . kakšno številko ima? 21?" Narednik je vzel šematzem in listal po njem: Enaindvajseti polk je erivanski . . . Kavkaz; ktor ima v Tiflisu. Gledaš, kaj, kako tukaj vse vemo?"

Švejk se je torej vrnil v vrste in se obrnil k najbližnjemu ujetniku: "Ta človek vrši svojo dolžnost, a je sam sebi neveran. Lahko bi se mu zgodilo, da mlati druge in ima lauf obrnjen proti sebi, da se mu puška sproži, in ves nabolj bi mu zlemo?"

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem, se mora vse tresti in poskrbiti. Pri nas je pač drugačna disciplina nego pri vas. Vaš car je ksindel, a naš cesar odprta glava." In potegnil je, iz predala še štiri sportke ter mu reknel da ga postavlja nad transportom.

Švejk je resnično debelo gledal na vso to historijo, a narednik je nadaljeval z veliko resnobo, izročajoč Švejku napol dopuščeno svojo cigareto: "To je drugačen tobak, kakor tista vaša mahovina. — Jaz sem tu najvišji gospod. Kadar jaz kaj zinem,